

Njedźela Rogate.

Jana 16, 23—33.

Sawěrnje, sawěrnje, ja praju wam: Sa cžož wy teho Wótza proŕhecž budžecže w mojim mjenje, to budže wón wam dacž. Haež dotal njeŕŕeže wy ja nicžo proŕhli w mojim mjenje; proŕŕeže, dha budžecže braež, so by ŕo wasche wuŕele dopjelnilo. To ŕym ja k wam w pschiŕlowach rěčal. Čaŕ pak pschiŕdže, so ja w pschiŕlowach wjazy s wami rěčecž njebudu, ale ja budu wam ŕjatwnje pschiŕowjedacž wot mojeho Wótza. Na tym ŕamym dnju budžecže wy proŕhecž w mojim mjenje. A ja njepraju wam, so bych teho Wótza ja naŕ proŕhecž čyhl; pschetož wón ŕam, tón Wóežez, lubuje waŕ, dokelž wy mje lubowali a wěriŕi ŕeže, so ja wot Boha wuŕchol ŕym. Ja ŕym wot Wótza wuŕchol a pschiŕchol do ŕwěta; jaŕo wopuŕŕežu tón ŕwět a du k Wótežej. Džachu k njemu jeho wučomnižy: Hlaj, nětk rěčišch ty ŕjatwnje a njeprajišch žaneho pschiŕlowa; nětk wěmty, so ty wŕŕhitke wěžy wěŕch, a njeje eži trjeba, so by eže ŕhtó praŕchal. Na to wěrimty, so ty wot Boha wuŕchol ŕy. Jeŕuŕ wotmolwi jim: Nětk wěrieže; hlaj, ŕhtunda pschiŕdže a je hižom pschiŕchla, so ŕo roŕproŕŕieže, jedyn kóždy k ŕwojemu, a mje ŕameho woŕtajieže; ale ja njeŕym ŕam, pschetož tón Wótz je pola mje. To ŕame ŕym ja s wami rěčal, so byŕŕeže we mni pokoj měli. Na ŕwěeže macže wy ežěknofč; ale budžeže dobreje nadžije, ja ŕym tón ŕwět pschetwinul.

Samjeń.

Jaŕo bě ŕo Saul, tón wulki njeŕŕhecžel kŕŕeŕŕiŕanŕeje wožady w Jeruŕalemje, tón najhórschi njeŕŕhecžel Khrystuŕoweho kŕŕiža, s tamnym džiwny m ŕjewjenjom naŕŕeho Anjeŕa na pucžu do Damaskona wobrocžil, a jaŕo bě nětko Pawol, wučobnik Jeŕom Khrysta, dha wupraji Bóh Anjeŕ